

TRUE DTAC ยังคงเป็นโรคเลื่อน

>> สงครามรัสเซีย-ยูเครน ไม่ได้อยู่ไกลอย่างที่หลายคนคิด เพราะอย่างน้อยผลกระทบของสงครามก็มีผลกระทบทั้งทางด้านบวกและลบต่อหุ้นหลายตัวในตลาดหุ้นไทย

ในกรณีที่ขึ้นบวกกับราคาหุ้นก็เห็นจะไม่หนีไปจากหุ้นกลุ่มพลังงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำมัน ก๊าซ และถ่านหิน ซึ่งถ้าจะว่ากันถึงหุ้นตัวเด่นที่สุดก็น่าจะหนีไม่พ้นไปจาก PTTEP และ BANPU โดยในส่วนของ PTTEP ก็ชัดเจนอยู่แล้วว่าเป็นผู้ผลิตและขายทั้งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติซึ่งได้อานิสงส์จากการแข่งขันกันไปมาระหว่างกลุ่มนาโตที่นำโดยสหรัฐอเมริกาและรัสเซียจนทำให้ราคาสินค้าพลังงานหลักอย่างน้ำมันและก๊าซธรรมชาติปรับราคาสูงขึ้น ขณะเดียวกันในส่วนของ BANPU ที่มีธุรกิจหลักในการขายถ่านหินรวมถึงก๊าซธรรมชาติก็จะได้อานิสงส์ในทางอ้อมเนื่องจากเมื่อราคาน้ำมันดิบพุ่งสูงขึ้นก็ทำให้ถ่านหินกลับมาได้รับความสำคัญจนมีทั้งยอดขายและราคาที่ปรับสูงขึ้นนั่นเอง

ในทางกลับกันหุ้นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบในทางลบกลับกลายเป็นบริษัทที่มีธุรกิจอยู่ในประเทศยุโรป โดยเฉพาะกลุ่มร้านอาหารและโรงแรมเช่น MINT และ SHR ซึ่งได้รับผลกระทบจากกังวลว่าเศรษฐกิจในยุโรปถดถอยจากทั้งเงินเฟ้อและราคาพลังงานที่ปรับสูงขึ้น หลังรัสเซียประกาศหยุดส่งก๊าซธรรมชาติผ่านท่อ Nord Stream 1 ไม่มีกำหนด จนทำให้มีนักวิเคราะห์จากหลายสำนักต่างปรับเป้าหมายราคาหุ้นของทั้ง 2 บริษัทลงอย่างมีนัยสำคัญ

อย่างไรก็ตามการลงทุนมีความเสี่ยง ถ้าสถานการณ์เปลี่ยนหุ้นที่ขึ้นมาตลอดก็มีโอกาสที่ราคาจะร่วงลงก็เป็นได้... ขณะเดียวกันหุ้นที่ร่วงลงแรงเราก็มีโอกาสจะกลับขึ้นไปได้เช่นเดียวกัน เพียงแต่การตั้งรับอย่างมีสติและมีแผนงานที่ชัดเจนก็น่าจะช่วยได้ระดับๆ บางครั้งการ “ไม่ขาย...ก็ไม่ทำให้ขาดทุน” เจ้าค่ะ

>> การเลื่อนการประชุมเพื่อลงมติเรื่องการคว่ำบวมกิจการหลายๆ ครั้ง ไม่ใช่สัญญาณที่ดีสำหรับ TRUE และ DTAC ซึ่งล่าสุดมีข้ออ้างเรื่องที่ทาง กสทช. ยังไม่ได้ข้อสรุปจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เกี่ยวกับ ข้อกฎหมายในบทบาทและอำนาจหน้าที่ และถึงแม้จะมีความชัดเจนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ก็ยังไม่แน่ว่า กสทช. จะเรียกประชุมได้เมื่อไหร่ จะเรียกประชุมนัดพิเศษทันทีเพื่อลงมติเลยหรือไม่ หรือว่าจะลงมติในวันประชุมนัดปกติซึ่งจะมีอีกครั้งวันที่ 21 ก.ย. นี้ไปเลย

ก็อย่างที่เจีเมอร์ทเคยบอกไปแล้วว่าการลงมติเรื่องการควบรวมกิจการของ TRUE และ DTAC ถือว่าเป็นเผือกร้อนที่ชัดเจนแล้วว่า จนถึงนาทีนี้ไม่มีใครอยากจะทำ

ยุ่งเกี่ยวเนื่องจากเป็นเกี่ยวข้องกับผู้บริโภค ซึ่งครอบคลุมไปถึงคนทั้งประเทศ ซึ่งหากมีปัญหาอะไรเกิดตามมาในอนาคตก็เป็นเรื่องยากที่กรรมการผู้ลงมติจะหลุดพ้นจากปัญหาไปได้ ดังนั้นถ้าไม่มีอะไรรองรับว่าในอนาคตจะไม่มีปัญหาตามมา การลงมติเรื่องการควบรวมกิจการของ TRUE และ DTAC ก็ต้องถูกลากถ่วงไปให้ถึงที่สุด หรือไม่อย่างนั้นก็อาจเก็บเข้าลิ้นชัก หรือจะถึงขั้นปิดจ๊อบ Say NO ไปเลยก็เป็นได้ เรื่องแบบนี้คงได้แต่รอดูต่อไปเรื่อยๆ เพราะไม่มีใครกล้าฟันธงอีกแล้ว

>> น่าสนใจว่าท้ายที่สุดแล้วในรอบนี้ DELTA จะดันราคาขึ้นไปได้ไกลแค่ไหน เพราะถึงแม้จะมีผลการดำเนินงานที่ดี...รวมถึงมีข่าวว่าอาจจะได้กลับเข้าไปคำนวณในดัชนี SET50 และ SET100 ได้อีกครั้ง แต่ก็ไม่มีอะไรรับประกันได้แน่นอน อย่างหนึ่งคือปัญหาเรื่องฟรีโพลซึ่งเคยเป็นปัญหาจนทำให้ DELTA เคยถูกปลดออกจากดัชนีหลักทั้งสองกลายเป็นก้างคาคอที่ทำให้ผู้คุมกติกาของตลาดฯ ยังกลืนไม่เข้า...คายไม่ออก เพราะที่บอกว่าจะมีการแก้ไขแต่จนแล้วจนรอด จนถึงตอนนี้ก็ยังไม่เห็นความเปลี่ยนแปลง...ไม่ได้รับการแก้ไขหรือถูกหยิบยกมาพูดถึงเลย ดังนั้นการที่จะปล่อยให้ DELTA สามารถกลับเข้าไปอยู่ใน ดัชนี SET50 และ SET100 ได้อีกครั้งจึงอาจจะทำให้ดูเหมือนเป็นการ “กลืนน้ำลายตัวเอง” ก็เป็นไปได้ เจีเมอร์ทเองก็อยากจะรู้ว่าเกมนี้จะเดินต่อไปอย่างไรเหมือนกัน เอาเป็นว่าเจีเมอร์ทรอดอยู่เจ้าค่ะ

>> การการปรับราคาต่ำลงไปเรื่อยๆของ SABUY เป็นไปตามที่เจีเมอร์ทเคยบอกไว้ตั้งแต่เห็นตัวเลขผลการดำเนินงาน 2/65 ซึ่งออกมาดีมาก เพียงแต่ตัวเลขที่ดีนี้ไม่ใช่ตัวเลขที่มาจากผลการดำเนินงาน...แต่กำไรที่โตขึ้นมาจากการเพิ่มรายการกำไรจากการวัดมูลค่าเงินลงทุนในตราสารทุนเข้าไปนั่นเอง ดังนั้นเมื่อมองไปที่ผลการดำเนินงานปกติที่แท้จริงยังไม่เห็นตัวเลขรายได้หรือกำไรที่มาจากสารพัดดีที่ SABUY เคยประกาศเอาไว้มากมายจนจำไม่หมด อย่างไรก็ตามก็คงต้องรอดูว่าผลการดำเนินงาน 3/65 ที่จะออกมาในอีกสองเดือนข้างหน้าจะดีแค่ไหน และนั่นจะเป็นตัวพิสูจน์ว่า SABUY จะได้ไปต่อหรือไม่ ตอนนี้แฟนคลับก็คงต้องรอดูไปนะค่ะ ถ้าของเค้าดีจริง...อีกไม่นานราคาก็ขยับเองแหละเจ้าค่ะ ●

ควรรวมกิจการโทรคมนาคม เพื่อผลประโยชน์ของใคร

มีคำถามตรงประเด็นที่ผู้บริโภคทุกคนจำเป็นต้องตอบให้ชัดคือ คุณมั่นใจหรือว่าบริษัทเอกชนทุกแห่งบนโลกนี้ทำธุรกิจโดยเน้นผลประโยชน์ของสาธารณะเป็นที่ตั้งโดยแท้จริง หรือพูดให้ชัดกว่าเดิมก็คือ คุณเชื่อหรือว่าบริษัทเอกชน (แม้กระทั่งรัฐวิสาหกิจก็ตาม) ทำธุรกิจโดยไม่แสวงหากำไรสูงสุด

ขึ้นชื่อว่าบริษัทเอกชนแล้ว สิ่งสำคัญเขาต้องการคือกำไรสูงสุด เพราะเขาทำธุรกิจเพื่อแสวงหากำไร ดังนั้นบริษัทเอกชนจึงต้องทำทุกอย่างเพื่อให้ตนเองมีกำไรมากที่สุด หากทำธุรกิจไปแล้ว ไม่สามารถสร้างกำไรตามที่ต้องการได้ บริษัทเอกชนก็ปิดกิจการลง โดยบริษัทไม่เคยคำนึงหรือกว่า เมื่อปิดกิจการไปแล้ว คนงานในบริษัทจะเดือดร้อนมากแค่ไหน หรือผู้บริโภคจะต้องประสบปัญหาความเดือดร้อนสักเพียงใด

การควรรวมกิจการระหว่างรัฐกับดีแทค ก็คือการดำเนินธุรกิจของเอกชนเพื่อให้เอกชนสามารถอยู่รอดและได้กำไรสูงสุด ซึ่งไม่ใช่เรื่อง

ผิดที่เอกชนจะแสวงหากำไรสูงสุด แต่ประเด็นสำคัญของเรื่องนี้อยู่ที่หน่วยงานที่ได้ชื่อว่าเป็นองค์กรของประเทศ อันมีหน้าที่ดูแลและกำกับกิจการให้บริการของบริษัทเอกชน ได้ทำหน้าที่ดูแลผลประโยชน์ของสาธารณะอย่างจริงจังแล้วหรือยัง อย่าลืมว่าองค์กรที่มีหน้าที่กำกับและดูแลกิจการด้านโทรคมนาคมของประเทศ มีภารกิจหลักคือการรักษาผลประโยชน์สาธารณะ ไม่ใช่กินเงินเดือนและผลประโยชน์จากประเทศแต่ดันยอมทำตัวเป็นทาสรับใช้บริษัทเอกชน หากต้องการรับใช้บริษัทเอกชนก็ต้องลาออกจากองค์กรที่เป็นของประเทศ แล้วไปรับใช้บริษัทเอกชน

แน่นอนว่าการรวมกิจการใดๆ ก็ตาม มีทั้งผลบวกและลบเสมอ แต่ก็ต้องดูว่าผลบวกตกอยู่กับสาธารณะหรือตกอยู่กับเอกชน หากผลบวกไปอยู่ในมือของเอกชน โดยที่สาธารณชนไม่ได้ผลประโยชน์ใดๆ องค์กรของประเทศที่มีหน้าที่ดูแลและกำกับกิจการโทรคมนาคมก็ต้องไม่ยินยอมให้เกิดความเลวร้ายเช่นนั้นขึ้นเป็นอันขาด หากยังมีสำนึกของการเป็นพนักงานเพื่อผลประโยชน์ของสาธารณะ

การควรรวมกิจการระหว่างเอกชนด้วยกันจะทำให้ผลดีกับเอกชนอย่างไม่ต้องสงสัย เพราะประการแรกนั้นจะทำให้เอกชนมีเงินลงทุนทำธุรกิจมากขึ้น ซึ่งทำให้ได้เงินลงทุนมากกว่าต่างคนต่างลงทุน ถามว่าทำไมเอกชนต้องลงทุนขยายกิจการ คำตอบก็คือเพื่อให้ได้กำไรมากขึ้น ได้ลูกค้ามากขึ้น และสามารถเอาชนะ

คู่แข่งทางธุรกิจได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด

แต่เมื่อควรวรมกิจการแล้ว สิ่งก็ตามมาซัด ๆ คือ การแข่งขันในเชิงการตลาดจะลดลงไปทันที เพราะเมื่อจำนวนผู้ให้บริการลดลง เช่น จากเดิมที่มีผู้แข่งขันกันจำนวน 4-5 ราย แล้วลดลงเหลือ 2 ราย นั้นหมายความว่าเอกชนทั้งสองรายนั้นอาจจะสมยอมระหว่างกัน เพื่อแบ่งรายได้กันเอง โดยไม่จำเป็นต้องเพิ่มความเข้มข้นในการแข่งขันเพื่อให้บริการที่ดีขึ้น ๆ ขึ้น กับลูกค้าอีกต่อไป

เมื่อจำนวนผู้ให้บริการเหลือน้อยลง การแข่งขันเพื่อแย่งชิงลูกค้าก็ไม่จำเป็นต้องดุเดือดหรือจริงจังมากเหมือนในช่วงที่มีคู่แข่งทางการค้าจำนวนมาก ราย ดังนั้น ผลเสียอันดับแรกก็จึงตกกับผู้ให้บริการโดยปริยาย

อย่าลืมว่าธุรกิจโทรคมนาคมเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงมากระดับหลายหมื่นล้านบาท ดังนั้น โอกาสที่จะมีคู่แข่งรายใหม่แทรกตัวเข้าไปช่วงชิงลูกค้าในอุตสาหกรรมชนิดนี้ จึงเป็นเรื่องที่เกิดได้ค่อนข้างยากมาก ดังนั้นเมื่อผู้ให้บริการมีน้อย การแข่งขันก็น้อยลง ผู้บริโภคก็จึงถูกจำกัดทางเลือก และที่ชัดเจนก็คือการได้รับบริการที่ดีก็จะลดลงหรือหายไป เพราะลูกค้าหรือผู้บริโภคไม่มีอำนาจต่อรองกับผู้ให้บริการ ยิ่งสังคมยุคปัจจุบันเป็นสังคมที่ต้องพึ่งพา

ระบบโทรคมนาคมอย่างเข้มข้น ก็หมายความว่า ผู้บริโภคไม่สามารถดำรงชีวิตได้ตามปกติ หากไม่ได้รับบริการที่ดี มีคุณภาพสูงจากผู้ให้บริการระบบโทรคมนาคมที่เหลืออยู่

ประเด็นที่สำคัญที่ต้องพิจารณาให้ลึกซึ้งคือการควรวรมกิจการจะนำไปสู่การครอบงำตลาดหรือไม่ หากการควรวรมกิจการแล้วนำไปสู่การครอบงำตลาด ก็หมายความว่าผลเสียจะตกกับผู้บริโภคโดยทันที และผู้บริโภคจะกลายเป็นเหยื่อของบริษัทเอกชนไปตลอดชีวิต จนกว่าผู้บริโภคจะตายจากไป

เพราะฉะนั้น คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ต้องสำเหนียกให้จงหนักว่า ทุกวันนี้ กสทช. ทำหน้าที่เพื่อสาธารณะหรือเพื่อเอกชน หากรู้ตัวว่าไม่สามารถทำงานเพื่อผลประโยชน์สาธารณะได้แล้ว มีทางเลือกสองทางคือ ผู้บริหารระดับสูงของกสทช. ลาออกเสียโดยพลัน หรือไม่ก็ยุบ กสทช. ทิ้งไปเถอะ

สภาดิจิทัลฯ เดินหน้า ลดความเหลื่อมล้ำเด็กไทย

■ ตามที่ “สภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย” นำโดย “นายศุภชัย เจียรวนนท์” ประธานสภาดิจิทัลฯ พร้อมด้วยภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.) คณะกรรมการการแก้ปัญหาความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำ วุฒิสภา สำนักงานคณะกรรมการการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ภายใต้การกำกับของสำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ได้ร่วมกันศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประเด็นการเข้าถึงทางการศึกษาของเยาวชนไทย ซึ่งได้เสนอ “มาตรการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษา” เพื่อช่วยนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษทั่วประเทศ 1.8 ล้านคน ได้เข้าถึงอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โดยล่าสุดที่ประชุม

คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2565 ได้มีมติรับทราบมาตรการดังกล่าว พร้อมให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการต่อไปตามคณะกรรมการดำเนินการปฏิรูปกฎหมายในระยะเร่งด่วนเป็นผู้นำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ถือเป็นก้าวแรกที่นำยินดีและดีใจแทนเด็กไทยที่จะได้รับโอกาสเข้าถึงทางการศึกษาได้มากขึ้น เป็นอีกมิติหนึ่งในการปฏิรูปการศึกษา

นายศุภชัย เจียรวนนท์ ประธานสภาดิจิทัลฯ เปิดเผยว่า สภาดิจิทัลฯ มีตระหนักและห่วงใยในเรื่องการศึกษาของเด็กไทย ทั้งนี้เพราะ

ในสังคมปัจจุบันยังความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอยู่มาก โดยจากการศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประเด็นการเข้าถึงทางการศึกษาของเยาวชนไทย ข้อมูลจากสำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูป

ประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.) พบว่าประเทศไทยมีนักเรียนยากจนจำนวนมากในปี 2564 มีนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษประมาณ 1.8 ล้านคน (ตั้งแต่ระดับชั้นก่อนประถมศึกษา-ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า) ซึ่งนักเรียนในกลุ่มดังกล่าวเพียง 20% ที่มีคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการเรียน และ 61% ที่มีอินเทอร์เน็ตที่บ้าน และจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่าประเทศไทยยังคงมีนักเรียนจำนวนมากที่ไม่มีความพร้อมด้านฐานะทางการเงินขาดแคลนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์สำหรับใช้เพื่อการเรียน และมีอัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่บ้านต่ำมาก ส่งผลให้การเข้าถึงคอมพิวเตอร์ของประเทศไทยยังตามหลังประเทศเพื่อนบ้านอยู่มาก โดยมีสัดส่วนครัวเรือนที่มีคอมพิวเตอร์ใช้เพียง 19% ตามหลังประเทศสิงคโปร์ ที่มีการใช้คอมพิวเตอร์อยู่สูงสุดถึง 89% มาเลเซีย 78% เกาหลีใต้ 72% และญี่ปุ่น 69% อีกด้วย

ดังนั้น การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาจึงถือเป็นความท้าทายของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชนที่ต้องมีความตระหนักและผลักดันการ

แก้ปัญหา ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อสนับสนุนแนวทางเป้าหมายที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีศักยภาพและมีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศโดยมีมิติของความยั่งยืน ด้วยเหตุนี้สภาดิจิทัลฯ จึงถือเป็นภารกิจสำคัญที่จะต้องขับเคลื่อนและผลักดันโดยร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อให้เด็กไทยที่ยากจนและยากจนพิเศษได้เข้าถึงอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี

“สถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ส่งผลให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในด้านการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น เนื่องจากสถานศึกษาต้องดำเนินการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ปกครองในการจัดหาอุปกรณ์และการเข้าถึงบริการสื่อสารเป็นอุปสรรคในการเข้าถึงการศึกษาสำหรับเด็กจำนวนมาก ซึ่งเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการเข้าถึงการศึกษา นั่นคือ “เทคโนโลยี” ทั้งในด้านเครื่องมือ การเข้าถึงอุปกรณ์ และแหล่งข้อมูลและข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการปรับมุมมองเด็กไทยในการให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากการได้ลงมือทำ ปฏิบัติจริงด้วยตัวเอง (Action-Based Learning) มากกว่าการเรียนรู้ด้วยการท่องจำตำราเรียน อีกทั้งยังเป็นตัวช่วยในการพัฒนาทักษะดิจิทัล สร้างให้เยาวชนมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) และมีจินตนาการ (Imagination) เพื่อสร้างสรรค์ประดิษฐ์นวัตกรรมใหม่ ทำให้เกิดการคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ๆ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ระบบการศึกษาไทย ทั้งนี้ ผู้ที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงที่ดีที่สุดคือเด็กในวันนี้ ดังนั้นการปฏิรูปการเข้าถึงเทคโนโลยี จึงมีความสำคัญต่อการสร้างคนรุ่นใหม่ เพื่อให้เป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนและสร้างความเปลี่ยนแปลง อีกทั้งการลดช่องว่างให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยี จะทำให้เด็กไทยเปลี่ยนประเทศเป็นผู้ที่ Disrupt และพลิก

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: First Section/เศรษฐกิจ

วันที่: เสาร์ 17 กันยายน 2565

ปีที่: 43

ฉบับที่: 15115

หน้า: 7(ล่างซ้าย)

Col.Inch: 81.12 Ad Value: 101,400

PRValue (x3): 304,200

คลิป: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: รายงานพิเศษ: สภาดิจิทัลฯ เสนอหน้าลดความเหลื่อมล้ำเด็กไทย

ประเทศต่อไป” นายสุภชัย กล่าว

ทั้งนี้ สภาดิจิทัลฯ จะร่วมผลักดันมาตรการ
อย่างเต็มกำลังร่วมกับทุกภาคส่วนเพื่อให้เกิดการใช้
ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งจะเป็นตัวแทน
รับฟังความคิดเห็นจากภาคเอกชน และสะท้อน
ให้เกิดการปรับปรุงมาตรการเพื่อให้เกิดประโยชน์
อย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยังมุ่งผลักดันในระดับ
นโยบายตามพันธกิจยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา
ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ด้านดิจิทัลเพื่อ Upskill/
Reskill กำลังคนลดช่องว่างด้านความต้องการ
กำลังคนด้านดิจิทัล ตลอดจนผลักดันให้นักเรียน
และนักศึกษาเข้าถึงคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นอุปกรณ์
สำคัญในการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของกำลังคน
อย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว

สำหรับมาตรการช่วยเหลือเพื่อลดความ
เหลื่อมล้ำด้านการศึกษา ประกอบด้วย 1) มาตรการ
สนับสนุนอินเทอร์เน็ตโดยการต่ออายุมาตรการ
สนับสนุนอินเทอร์เน็ตให้กับนักเรียนออกไปอีก
เป็นเวลา 1 ปี และการพิจารณาศึกษามาตรการ
สนับสนุนอินเทอร์เน็ตในระยะยาวเพื่อใช้ในการ
เรียนออนไลน์สำหรับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
2) มาตรการสนับสนุนคอมพิวเตอร์ขนาดพกพา
เพื่อการศึกษา สำหรับนักเรียนตั้งแต่ระดับ
ประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
(ป.1-ม.6) และเทียบเท่าที่มีฐานะยากจนและ
ยากจนพิเศษ ตามหลักเกณฑ์ของ กสศ. ประมาณ
1.8 ล้านคน และในระยะเร่งด่วนสนับสนุนให้
ภาคเอกชนเข้ามาช่วยสนับสนุนเครื่องมือ
อิเล็กทรอนิกส์ขนาดพกพาเพื่อใช้ในการสอน
และเรียนออนไลน์สำหรับครูผู้สอน ควบคู่ไปเด็ก
นักเรียนยากจนและยากจนพิเศษ เพื่อให้ครู และ
เด็กนักเรียนที่ขาดแคลนสามารถมีอุปกรณ์ใน
การเรียนออนไลน์ได้มากขึ้น 3) มาตรการจัดทำ
แอปพลิเคชันเสริมประกอบการเรียนออนไลน์ที่
สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน และ 4) มาตรการ
สนับสนุนค่าไฟฟ้าเพื่อการเรียนการสอนออนไลน์
สำหรับนักเรียนยากจนและยากจนพิเศษ เป็นต้น